

Bu Çağın Yesevî'si Seyyid Ahmet Arvasî

– M.Nihat Malkoç · 31 Aralık 2019

BUNDAN 31 SENE EVVEL 31 ARALIK 1988 TARİHİNDE SEYYİD AHMET ARVASİ VEFAT ETMİŞTİ. BÜYÜK MÜTEFEKKİR ŞAİR SEYYİD AHMET ARVASİ'YE ÖLÜMÜNÜN SENE-İ DEVRİYESİNDE ALLAH'TAN RAHMET DİLİYORUM.

BU ÇAĞIN YESEVÎ'Sİ: SEYYİD AHMET ARVASİ

M. NİHAT MALKOÇ

Derin ve Derviş Ruhlu Bir Adam...

Bu çağın Yesevî'si olmaya namzet bir şahsiyet olan Seyyid Ahmet Arvasî, 15 Şubat 1932 tarihinde Ağrı'nın Doğubeyazıt ilçesinde altı kardeşin birincisi olarak dünyaya gelmiştir. Aslen Van'ın Bahçesaray (Müküs) ilçesine bağlı Doğanyayla (Arvas) köyündendir. Arvasî soyadını da, bağlı buldukları bu köyün isminden almışlardır. Arvasî'nin babası, Van Gümrük Müdürlüğü'nden emekli Abdülhâkim Efendi, annesi ise ev hanımı Cevahir Hanım'dır. Arvasî, Van'da başladığı ilkokulu Doğubeyazıt'ta, ortaokulu ise Erzurum'da tamamlamıştır. Lise öğrenimine Erzurum Erkek Öğretmen Okulu'nda başlamış, Erciş Öğretmen Okulu'nu bitirmiştir. Üç yıl Konya'da, üç yıl da Ağrı'da ilkokul öğretmenliği yaptıktan sonra Ankara'daki Gazi Eğitim Enstitüsü'ne bağlı Pedagoji bölümünden 1958'de mezun olmuştur. Daha sonra öğretmenlik hayatına devam etmiş; Balıkesir Necatibey Eğitim Enstitüsü, Bursa Eğitim Enstitüsü ve İstanbul Eğitim Enstitüsü'nde pedagoji öğretmenliği yapmıştır. Bu süreçte Türk eğitim hayatına büyük hizmetlerde bulunmuştur.

Hakk ve hakikat âşığı olan Arvasî Hoca, Seyyid'dir. Zira 48'inci göbekte Hz. Ali'ye dayanır. O, Arap kökenli olmasına rağmen Türklüğü baş tacı eylemiştir. Çünkü Türk milleti tarih boyunca İslâm'ın bayraktarlığını yapan ve cihangirler yetiştiren bir millettir. Türk olmasaydı İslâm dünyası ilâhî değerlerini korumada ve yaymada aciz kalırdı. Allah bu şerefli millete İslâm'ın bayraktarlığını yapma ve onu uzak coğrafyalara taşıma şerefini bahşeymişti.

Hayatın Satır Aralarında Arvasî'ye Göre Arvasî...

Seyyid Ahmet Arvasî, ömrü boyunca Hakk'a ve hakikate ram olmuş, teslimiyet şuuru içerisinde yaşamış, ilmiyle âmil olmuş modern çağların serdengeçtisidir. Arvasî her daim taklitten uzak durmuş, yeni şeyler söylemenin ve ruhî keşiflerin peşinden koşmuştur.

Arvasî, bir serhat şehri olan Van'dan doğan ve bütün Anadolu'yu ısıtan ve ışıtan sönmez bir ülkü

güneşidir. Bu güneş, materyalizmin soğuşunda buz tutan yürekleri ısıtmıştır. O; Türklüğüyle alplik, erenliğiyle de İslâm çeşmesinden alabildiğine beslenmiş, bu şuurla güçlü bir alperen sentezi oluşturarak kokuşmanın eşliğindeki çağlara seslenmiştir. Onun kendini ve hayata bakışını anlattığı şu satırlar fevkalâde önemlidir:

“Ben, İslâm iman ve ahlâkına göre yaşamayı en büyük saadet bilen, büyük Türk milletini iki cihanda aziz ve mesut görmek isteyen ve böylece İslâm’ı gaye edinen Türk milliyetçiliği şuuruna sahibim. Benim milliyetçilik anlayışında asla ırkçılığa, bölgeciliğe ve dar kavmiyet şuuruna yer yoktur. İster azınlıktan gelsin, ister çoğunluktan gelsin, her türlü ırkçılığa karşıyım. Bunun yanında, şanlı Peygamberimizin ‘Kişi kavmini sevmekle suçlandırılmaz.’ ve ‘Vatan sevgisi imandandır.’ tarzında ortaya koydukları yüce prensiplere de bağlıyım. İnanıyorum ki hem Türk hem Müslüman olmak hem de muasır dünyaya öncülük etmek mümkündür. Ecdadımız bütün tarihleri boyunca bunu denediler ve başarılı oldular. O hâlde bizler niye bu tarihi misyonumuzu yerine getirmeyelim?”

Arvasî, Çağımızın Ahmet Yesevî’siydi

Hak dostları halk dostlarıdır aynı zamanda. Bunlardan biri olan, Türk-İslâm davasını hayatının mutlak çizgisi kabul eden ve bu çizgide yürüyen kâmil bir insandı Seyyid Ahmet Arvasî... O, çağımızın Ahmet Yesevî’siydi. Zamanın rengine boyanmayan, zamanı İslâm rengine boyamayı gaye edinen tavizsiz bir Müslüman’dı O... Türk-İslâm ülküsünü yoğuran hamurkârların başında geliyordu. Bütün gayreti İslâm’ın sesinin gür çıkmasını sağlamaktı.

Türk-İslâm ülküsünün alperenlerinden biri olan Seyyid Ahmet Arvasî, modern çağın büyük sancılarını gideren fikir mimarlarından biriydi. İslâm’la Türklüğü ve Batı medeniyetini bağdaştıramayanların Arvasî’yi çok okumaları gerekir. Zira İslâm inancıyla Türklük ülküsü et ve tırnak gibidir. Bu hususta Gökalp de “Türk milletindenim, İslâm ümmetindenim, Batı medeniyetindenim” diyerek Arvasî’yle aynı görüşü paylaşmıştır.

İslâm, Türkler için biçilmiş bir kaftandı. Bazı kendini bilmezler, ecdadımız olan eski Türkleri, bazı varlıkları ve özellikle de bozkurdu totem olarak kabul etmekle suçlarlar. Oysa tarihe tarafsız gözle bakanlar bunun hiç de böyle olmadığını göreceklerdir. Arvasî bunu değişik ortamlarda özellikle vurgulayarak tarihî hakikati şu şekilde ifade etmiştir:

“Hiçbir zaman Türk’ün totemi olmamış olan Bozkurt, coğrafyamızın kültürümüze kazandırdığı bir motiftir. Türk milliyetçiliği politikasını biyolojik ırkçılık üzerine kurmayı reddetmekle beraber, içtimaî ırk gerçeğini inkâr ve ihmal etmemelidir.

İçtimaî ırk, biyolojinin konusu değildir, sosyolojinin konusudur. Bir milleti teşkil eden fertlerin, ailelerin, sınıf ve tabakaların soy birliği şuurudur. Ortak bir şuur tarzında beliren mensubiyet duygusunun ve kan

birliği Şuuru biğiminde duyulmasıdır. Zaten biyolojik verasetin yanında, ortak kültür, ortak coğrafya, ortak hayat tarzı ve ortak mücadeleler, bir milletin fert ve tabakalarını hem ruh, hem de fizik bakımından birbirine yaklaŐtırır.”

Arvasî Hoca 1979 senesinde öğretmenlikten emekli olunca, etrafındaki dostlarının ısrarıyla 1979'da Milliyetçi Hareket Partisi (MHP) Genel İdare Kurulu'na seğilir. Söz konusu görevine 12 Eylül 1980 ihtilline kadar devam eder. 12 Eylül 1980'de ağılan davalarda, MHP yöneticileriyle yargılanır, Mamak zindanlarında çeŐitli iŐkenceler görür. Fakat çektiklerini ilâhî bir imtihan olarak gördüğü için asla Őikyet etmez. Hiçbir sıkıntı onu gönülden inandığı kutlu davasından döndüremez. Aksine bundan sonra davasına daha bir sıkı sarılır.

Milliyetçi muhafazakr kesimin yayın organlarından biri olan Hergün gazetesinde, "Türk-İslâm lks" baŐlıđı altında günlük makaleler yazmaya baŐlar. Yazılarını Devlet, DođuŐ (Edebiyat) Dergisi, lkc Kadro, Nizam-ı lem adlı dergilerde devam ettirir. Türkiye gazetesinde memleket meseleleri üzerine çeŐitli yazılar yazar. Yazmakla kalmaz evini adeta bir gönül derghına döndürür. Zamanın sıkıntılarında bunalanlar teselliyi onun sohbetlerinde bulur. Bu güzel sohbetler insanları hayata ve topyekn mücadeleye bağlar.

Arvasî Türk-İslâm lksn Hayatın Gayesi Olarak GörmüŐ Bir Alperendi.

Fikir namusu deyince akla gelen isimlerin en baŐındadır Seyyid Ahmet Arvasî. O, insanlığı huzura götüren, ona iki cihan saadeti sağlayan gl yzly düŐüncelerin sağlamasını ağır bedeller ödeyerek yapmıştır. O, söylediklerini bizzat yaşamış, tefekkür dünyamızda örnek alınabilecek canlı bir model olmuştur. Günümüz gençliği, eğer kendine model bir insan arıyorsa Arvasî onlar için biçilmiş bir kaftan hükmündedir. Çünkü o, ecnebilere hiçbir zaman zenmemiŐ, kendi olmaya ve kendi kalmaya adeta ant içmiŐ bizden biridir. O, Anadolu'nun bitmez tükenmez fikir eŐmelerinden doldurmuŐtur tasını. Tasavvuf düŐüncesinin bizdeki baş mimarlarından Hoca Ahmet Yesevilerin, hoŐgörüyü bayraklaŐtıran Mevlnaların ve sevgiyi gönül gnderlerinde bayrak yapan Yunus Emrelerin yolundan gitmiŐtir soylu yiğit Arvasî.

Seyyid Ahmet Arvasî, Türk-İslâm ülküsünü hayatının esas gayesi olarak görmüŐ ve her anını bu uğurda harcamıŐ, İslâm'ı merkez alan bir Türk alperendir. O, sığ olan ve kökeni olmayan bir milliyetçiliği asla benimsememiŐtir. Düşmanlarımızın zihniyetini çok iyi tahlil ederek bu kanly zehre adeta panzehir olmuştur. O, Türk-İslâm ülküsüne bağlılığını ve tek çıkar yol olarak bu görüŐe bir can simidi gibi dört elle sarılıŐını Őöyle izah etmektedir:

“Neden, Şu veya bu ad altında toplanmayı değil de, ‘Türk-İslâm ülküsüne bağlanmayı savunuyoruz? Biz iddia ediyoruz ki, emperyalizm, Türk ve İslâm dünyasını yutmak için en az iki asırdan beri korkunç bir tertibin içindedir. Bir taraftan kültür emperyalizmi ile vatan çocuklarını din ve milliyetine

yabancılaştırarak kendi emellerine hizmet edecek kadrolar hazırlamakta, diğer taraftan din ve milliyet duygularını, her şeye rağmen terk etmeyen çocuklarımızı da bir birine düşürmeyi planlamaktadır.

Düşman, karşısındaki güçleri parçalayarak, onları birbirine düşürerek, kolay yutulur lokmalar durumuna sokmak ister. Meselâ, sanki bir insan, hem dindar, hem milliyetçi, hem medeniyetçi olamazmış gibi, bu değerleri birbirine zıt programlar durumuna sokarak, hiç yoktan çatışan güçler meydana getirir. Bu oyunlarını, o kadar ustaca plânlarlar ki, tertiplerini anlamak için bazen olayların üzerinden elli veya yüz yıl geçmesi gerekiyor.

Bu ülkede, sunî olarak güya Türkçü ve güya İslâmcı cepheler meydana getirmek isteyen hain ve kahpe oyunların karşısına, bir Müslüman Türk olarak ve tarihine yaraşır biçimde çıkılmalıdır. Bunun için, Türk-İslâm kültürüne, Türk-İslâm medeniyetine, Türk-İslâm Ülküsü'ne bağlı, Türklük şuur ve vakarına, İslâm aşk ve aksiyonuna sahip, Türklüğü bedeni, İslâmiyet'i ruhu bilen, milletini teknolojik hamlelerle dünyanın bir numaralı devleti yapmak özlemi ile çırpınan, dünya Türklüğünün, İslâm dünyasının ve bütün mazlum milletlerin ümidi olmaya namzet bir gençlik yetiştirmekten başka çaremiz yok."

Velût Bir Kalemin Hokkasından Damlayan Can (S)özleri...

Türk-İslâm ülküsünü kendine bir yaşam tarzı olarak kabul eden ve o minvalde yaşayan Seyyid Ahmet Arvasî, ilmiyle âmil velût bir kalemdir. O; yaşadığını söylemiş, söylediğini de eksiksiz yaşamıştır. İlk kitabı, gençlik şiirlerini derlediği Sır'ı 1955 yılında yayımlayan Arvasî, bu kitaptan sonra düzyazıya geçmiştir. O, Türk gençliğine "İleri Türk Milliyetçiliğinin İlkeleri (1965), Kendini Arayan İnsan (1968), İnsan ve İnsan Ötesi (1970), Eğitim Sosyolojisi (1976), Türk - İslâm Ülküsü (1979-1980), Diyalektiklerimiz ve Estetiklerimiz (1982), İlm-i Hâl (1982), Doğu Anadolu Gerçeği (1986), Size Sesleniyorum 1-2 (1989), Şiirlerim (1989), Hasbihâl (6 cilt-1990), Sohbetler (2009), Mamak Günleri (2009), Türkiye'de Şark Meselesi ve Alınacak Tedbirler (2009)" adlarında birbirinden kıymetli eserler vermiştir.

Sosyolog, pedagog, eğitimci, yazar ve mütefekkir vasıflarını aynı koltukta taşıyan Seyyid Ahmet Arvasî, kalemin ve kelâmın gücüne inanmış, mâziden güç alıp istikbâle yürüyen güçlü nesillerin yetişmesi için bu gücü her fırsatta kullanmıştır. Onun kaleme aldığı birbirinden kıymetli eserlerden biri olan "Kendini Arayan İnsan" eserleri içerisinde apayrı bir yere ve öneme sahiptir. 1968 senesinde okurla buluşan bu nadide eser kültür dünyasında büyük yankılar uyandırmıştır. Arvasî bu kitabında gençliğin meselelerini ve buhranlarını dile getirir; akıl, zekâ, hürriyet, varlık ve yokluk gibi kavramları masaya yatırır. Onların üzerinde derin tahliller, analiz ve sentezler yapar. Modernleşme sonrası ferdin bunalımlarına değinir. Bu bunalımlardan kurtulmanın reçetesi olarak millî ve manevî değerlerimizi gösterir. Açlığın sadece mideyle sınırlı olmadığını, beyindeki ve kalplerdeki açlığın kişinin ayakta kalma ve direnme gücünü zaafa uğrattığını belirtir. Gençlerin kafalarında ve vicdanlarında biriken ve onları, beyne saplanan bir kıymık misali rahatsız eden sorulara doyurucu cevaplar verir. O, alanında çığır açan bu seçkin eserinde soyut meselelere somut bakış açıları getirir.

O, Kelimelere Derin Mânâlar Yükleyen Bir Söz Sihirbazıydı...

Seyyid Ahmet Arvasî çok iyi bir hatipti. O, kelimelere derin mânâlar yükler, onları adeta kanatlandırır. Güçlü ve ikna edici bir ses tonu vardı onun. Yaşadıklarını ve inandıklarını kalpten söylediği için, sözleriyle insanları çabuk etkilerdi. Ömrünün tamamını hak bildiklerini, başta gençler olmak üzere, tüm insanlara anlatmakla geçirdi. Son nefesine kadar da yazmayı bırakmadı. Çok kıymetli eserler kazandırdı Türk gençliğine.

Merhum Seyyid Ahmet Arvâsî Hoca 1 Mart 1978 tarihinden itibaren Her Gün Gazetesi'nde yazmaya başladığı günlük makalelerle 'Türk İslâm Ülküsü' kitabını vücuda getirmiştir. Söz konusu kitap 10 bölüm ve 559 makaleden oluşmaktadır. Onun üç ciltlik "Türk-İslâm Ülküsü" adlı eseri millî ve manevî değerlerimizi ihtiva eden, Türk-İslâm ülkücüsünün nasıl yaşaması, meseleler karşısında nasıl bir tavır takınması gerektiğini öğreten manevî bir kılavuz hükmündedir. Bu başucu kitabına ülkücülüğün manifestosu ya da 'Ülkücü Hareketin Anayasası' da diyebiliriz. Zira bu başeseri okuyanlar şuurlu bir Müslüman ve şuurlu bir Türk milliyetçisi olurlar. Bu kitap bundan kırk sene evvel yazılmış olsa da, düşmanlarımızın bize bakış açıları ve niyetleri değişmediği için güncelliğini kaybetmemiştir.

"Türk-İslâm Ülküsü" adlı eser her kitaplıkta olmalıdır. Seyyid Ahmet Arvasî bu eserinde Türk-İslâm ülkücüsünün ruh portresini veciz sözlerle çizmektedir. Ona göre Türk-İslâm ülkücüleri: "Kendini Allah ve Resulü'nün davasına adanmış, sırf Allah rızası için canını, malını ve mevkiini, din ve devleti, mülk ve milleti için fedaya hazır, şanlı, mukaddes, ay yıldızlı bayrağın gölgesinde dövüşen, nefsini düşünmeyen ve ülküsüne fani olmuş yiğitlerdir. Onlar büyük ve şanlı tarihimizin doğurduğu Allah ve Resulünün hizmetine sunulmuş ve küfrün bütün oyunlarını bozan, cesaretini kıran, yolunu kesen kadrolardır. Bunlar müminlere karşı alçakgönüllü, kâfirlere karşı onurlu ve zorlu, Allah yolunda savaşanları kınayanların kınamasına aldırmayan yiğitlerdir. Bu nesil Allah'ın İslâm âlemine ihsanıdır. "

Farkındalık bilinci oluşturan, idrâkleri besleyen ve basiret nazarlarını keskinleştiren bu kıymetli eseri, şuurlu olmayı dileyen, vatanına sevdalı her Türk gencinin okuması gerekir.

Sözü Fikir Teknesinde Yoğuran Seyyid Ahmet Arvasî'nin Şairliği

Seyyid Ahmet Arvasî daha çok yazılarıyla tanınsa da onun hiç de yabana atılmayacak bir şairlik yönü vardır. Kalem ehli birçok insan gibi o da yazmaya şiirle başlamıştır. "Sır" adlı şiir kitabını 1955 yılında yayımlayan Arvasî, daha sonra nesir sahasına yönelmiş, bu alanda derinleşmiştir. Onun şair olmak gibi bir derdi veya hevesi de yoktur. Şiir yazmaktaki gayesi duygu ve düşüncelerini bu yolla daha etkili kılarak muhataplarına anlatmaktır.

Arvasî ilk şiirini 1948 yılında henüz 16 yaşındayken kaleme almıştır. Kendini şair kabul etmeyen

Arvasî, ömrünün ilerleyen yıllarında metafizik ürpertilerini şiir vasıtasıyla dile getirmiştir. O, şiirlerinde yabancılaşma, memleket sevgisi, hüznün, dava ve gurbet gibi konular üzerinde yoğunlaşmıştır. Şiirlerini daha çok hece ölçüsüyle yazan Arvasî, kafiyenin ahenginden yararlanmış. Fakat onda bazen Necip Fazıl'ı andıran soyut ve metafizik söyleyişler görülür. Onun şairliğiyle ilgili şu değerlendirmesi dikkate değerdir: "Vaktiyle şairliğe özenmiş ve yazdıklarımı 'Sır' adını verdiğim bir kitapçıkta toplamıştım. O zaman, 'Ahmet Cezzar Arvasî' imzasını kullanıyordum. 1955 yılında, daha yirmi üç yaşında bir delikanlı iken yayınladığım ve mürettip hataları ile dolu bu kitapçığı, her nedense hiç sevedim ve âdeta şairliğe küstüm. Kendimi fikrî çalışmalara verdim."

Bir dava adamı olan Seyyid Ahmet Arvasî'nin "Şiirlerim" adını verdiği ikinci şiir kitabı ölümünden bir yıl sonra Berekât Yayınları tarafından 1989 yılında yayımlanmıştır. 96 sayfadan meydana gelen bu kitapta Arvasî'nin 48 şiiri yer almaktadır. Bu şiirlerde Türk-İslâm ülküsü fikri ağır basmaktadır. Bu şiirlerden birinden alınan şu dörtlükler onun Turancılık idealini yansıtmaktadır: "Tuna neden köpürmüş, Kırım neden iniyor?/Nerde parlayan kılıç, nerde o akıncı ced?/Şimdi Hazar uzaktan feryâdımı dinliyor/Ayrıldı mı Kafkaslar yurdumdan ilelebed?//Nerde bütün Türkeli, Taşkent, Buhara nerde?/Müslüman - Türk ülkesi Büyük Mâvera nerde?/Asya'yı, Avrupa'yı titreten nârâ nerde?/Vatan parçalanınca yüzümüz gülmez elbet//Yüce İslâm âlemi, boyun eğmiş Haçlıya,/Vıcdanı yosunluya, elleri kırbaçlıya,/Zaman hasret duyuyor başı hilâl taçlıya,/Nerede kaldı tarih, nerde bizdeki heybet."

Mukaddesatçı bir insan olan Arvasî'nin "Fırtına ve Gece" isimli şiiri bize Üstad Necip Fazıl Kısakürek'in "Kaldırımlar" şiirini hatırlatmaktadır. Bu şiirde de Kaldırımlar şiirindeki o korku ve endişe atmosferini görebiliyoruz. Bu şiir Kısakürek'ten esintiler taşısa da yer yer özgün imgeleriyle okuyucuyu etkiler: "Yıldızsız bir gece!.. Rüzgâr kudurmuş!.. /Gökyüzü, üstüme çökecek gibi/Karanlıkta biri gizlenip durmuş,/Arkamdan tetiği çekecek gibi//İnmiş yere, göğün gizli ordusu/Sarılmış her yanı, kurulmuş pus... /Gecenin kabaran bu uğultusu,/Evin çatısını sökecek gibi//Gökyüzünde şimşek, ateş ve alev,/Yeryüzünde bir ben, bir de kerpiç ev/Soluyup uluyor, dışarda bir dev/Bir yumruk camları dökecek gibi."

Ölüm, hayatın mutlak gerçeği olduğu için eli kalem tutan herkesin zihnini bir şekilde meşgul etmiştir. Nice şair ölümle hemhâl olmuştur. Ölümü şiirlerine konu edinen şairlerden biri de Seyyid Ahmet Arvasî'dir. O, şiirlerinde dünya hayatının geçiciliğine ve dünya nimetlerine aldanmamak gerektiğine vurgu yapar: "İşte gördük seni dünya,/Ne gerçeksinsin, ne de rüya,/Bir resim çizilmiş suya,/Sahte ışık, sahte boya//Âh çocuklar, âh bebekler,/Gonca hâlinde çiçekler/Kanatlanmış kelebekler,/Uçamadı doya doya//Ötelerden ne haber var?/Kim demiş hayat bu kadar?/Mezarlarında yatanlar,/Hayat sürmüş, bitmiş rüya!//Bak yağmura, bak şu suya,/Dağı, taşı oya oya,/Öteleri duya duya,/Akıp gidiyor deryaya//Madde, mânâya anahtar,/Fena, bekâya anahtar,/Toprak, semaya anahtar,/Açar kapıyı Mevlâ'ya."

Seyyid Ahmet Arvasî şairlik konusunda iddialı olmasa da bugün kendini şair olarak pazarlayan bir çok müteşairden çok daha güzel şiirler ortaya koymuştur. Bu şiirlerde maksat sanat yapmak değil, Türk-

İslâm ülküsünü şiirin gücüyle yüreklere nakşetmektir. Onun dava şiirlerinin en güzellerinden biri olan 'Dava Marşı' çok etkileyici mısralar içerir: "İnançsız zümreyi yokluk kemirir,/Ezelden ebede her var bizimdir./Kanundur zamanı zaman devirir,/Zamanı kuşatan yer var, bizimdir.//Azmimiz kırılmaz kederle yaşla,/Ümidin güldüğü diyar bizimdir/Fenadan korkmayız ölümden asla,/Ölümün öldüğü diyar bizimdir// Maddeye tapmayız ezelden geldik,/Her şeyi kuşatan ebed bizimdir/Çirkini sevmeyiz güzelden geldik,/ Arkadaş son zafer elbet bizimdir//Bu dâvâ özüdür İslâmiyet'in,/Bu dâvâ güneşi mazlum milletin,/Bu dâvâ her şeyden, her şeyden çetin/Bu yolda dert, hüzn, gurbet bizimdir"

Söz Mülkünün Taçsız Sultanı Arvasî

Kelimelere ruh üfleyen Seyyid Ahmet Arvasî, mütefekkir bir insandır. Hayat tecrübelerinden yola çıkarak söylediği sözlerin sağlaması yapılmıştır. Onun birçok sözü çerçevesine asılmaya layıktır. Onun teşhisleri ve kurtuluş reçeteleri bugün için de geçerlidir. Onun derin felsefeler ve kurtuluş çareleri içeren sözlerinden bir kısmını paylaşmak istiyorum: "Kadrolar değişmedikçe, anayasalar, kanunlar, kararnameler ve tüzükler değişse bile bir mânâ ifade etmez.", "Batmayacağına inanarak suya bas, yürür gidersin. Mucize yürüyebilmen değil, inanabilmendir.", " Hayretle gördüm ki bu ülkede Türk kelimesinden ürkenler var. Yine hayretle gördüm ki bu ülkede İslâm kelimesinden ürkenler var. Ve yine ürpererek gördüm ki, bu ülkede Türk ve İslâm kelimelerinin yan yana gelmesinden dehşete kapılan kişi ve çevreler var. ", " İtikat ve ibadete bid'at katan, İslâmiyet'i kendi dar idraklerine göre tamamlamaya kalkan beyinsizler, kendilerine ne ad verirlerse versinler, asla İslâm'a hizmet etmemektedirler.", "Türk devletini yıkmak ve Türk milletini parçalamak isteyen bölücüler yalnız Türklüğe değil, İslâm'a da ihanet etmektedirler.", "İslâm dünyasını esir almak isteyen şer kuvvetlerin ilk hedefi Türk devleti ve Türk milleti olmuştur.", "Kesin olarak iman etmişimdir ki Müslüman Türk milleti ve onun devleti güçlüyse, İslâm dünyası da güçlüdür."

Arvasî "Gel" Emrine Uyarak Çok Sevdiği Rabbine Yürümüştür...

1988 yılının son gününde, yaşlı sayılamayacak bir yaşta, henüz 56 yaşındayken daktilosu başında yeni bir yazı kaleme alırken aramızdan ayrılan Seyyid Ahmet Arvasî, kısa ömrüne çok büyük işler ve hizmetler sığdırmıştır. Ömrü boyunca Türk-İslâm davasının çilesini çekmiştir. Bu uğurda sayısız bedeller ödemiştir. O; dünyaya değer vermemiş, hiçbir zaman makam ve ikbal peşinde koşmamıştır. Hak ve hakikat dostu Arvasî, İstanbul'da Edirnekapı Şehitliği'nde servilerin o loş gölgesinde sonsuzluk uykusunu uyumaktadır.

Ömür de tıpkı mevsimler gibidir. Bahar gençliğe, yaz orta yaşlılığa, sonbahar ihtiyarlığa, kış ise ölüme karşılık gelir. 57 yaşını göremeyen Arvasî, ömrün henüz yaz mevsimindeyken terk-i dünya etmiştir. Yaşasaydı kim bilir ne büyük eserler vücuda getirecekti. O, ölüm ve metafizik ürpertiler içeren şu dizleri söyledikten sonra "Gel" emrine uyarak çok sevdiği Rabbine yürümüştür: "Bahar geldi açtı güller/Yaprak bana gel gel dedi/Bulandı deryalar göller/İrmak bana gel gel dedi//Kabuktan ermeli öze,/

Can kurban mânâlı söze,/Aldırma sen kaşa, göze/Dudak bana gel gel dedi//Ecel bakmaz saça, başa, /
Aldırmaz oğul, kardaşa,/Eriştim ben de bir yaşa,/Toprak bana gel gel dedi"

Yirminci asrın son çeyreğinde ebediyete uğurladığımız büyük mütefekkir, sosyolog ve Türk-İslâm
ülküsünün yılmaz savunucusu, peygamber soyunun nurlu oluklarından süzülen neslin son temsilcisi
Seyyid Ahmet Arvası'yi rahmet ve minnetle anıyoruz. Ruhu şad olsun.